

[Landbrugsministeren.]

strationen af denne dispensationsadgang vil der ligesom ved dispensationer fra de øvrige normalkrav blive indhentet udtalelser fra det nedsatte bedømmelsesudvalg.

I øvrigt skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Forhandlingen om den som punkt 10 på dagsordenen opførte sag (*forespørgsel til statsministeren af Per Hækkerup m. fl.*) genoptoges.

Formanden: Jeg skal fastsætte følgende taletider: for partiordførerne indtil 40 minutter, for andre medlemmer indtil 20 minutter.

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Det er vist i god overensstemmelse med traditionen her i tinget, at man takker ministeren for redegørelsen, og det føler jeg mig da også tvunget til at gøre, selv om jeg må erkende, at svaret ikke tilfredsstillede de spørgsmål, jeg havde stillet i min begrundelse for forespørgslen. Nu erkender jeg, at med den procedure, vi har herinde, har statsministeren ikke haft mulighed for at vide nøjagtigt, hvordan jeg yderligere ville stille spørgsmålene op; så meget desto mere håber jeg på, at statsministeren får tid til, mulighed for, hvis det er objektivt muligt, at svare på de stillede spørgsmål.

Det spørgsmål, som jeg først og fremmest stillede, og som vi er meget interesserede i at få et svar på fra statsministerens side, er, om der er noget aktuelt, alvorligt, presserende, i vores valutariske stilling, som gør øjeblikkelige indgreb nødvendige. Jeg refererede til, at ministrene indbyrdes ikke er enige om det. Vi er endvidere af den opfattelse, at både statsministeren og økonomiministeren har tilkendegivet, at det, regeringen ønsker at gennemføre, ikke er noget, der har øjeblikkelige virkninger, men først skal virke engang hen på efteråret, og ind i det nye år.

Der er altså ikke i regeringens oplæg noget, der skulle kunne gribe ind på den øjeblikkelige situation, og jeg må derfor opfatte det på den måde, at regeringen ikke

mener, der foreligger en alvorlig valutarisk situation, som er så akut, at den kræver øjeblikkelige indgreb, og at forsvarsministerens udtalelser derfor formentlig — nu ved jeg ikke rigtig, om forsvarsministeren har tid til at høre det; jeg forstår, der foregår vigtige konferencer i et hjørne af salen, og det må man jo altid være indstillet på — jeg er interesseret i at blive klar over, om forsvarsministerens forståelse af, at der var en meget alvorlig valutarisk situation, som krævede øjeblikkelig handling og indgreb, er noget, som det konservative folkeparti er ene om at mene i regeringen, eller om det er regeringens almindelige mening. Når statsministeren, der jo i hvert fald har været radikal, og økonomiministeren, der efter sigende er venstremand, har én opfattelse, kunne man tro, det dækkede de to partiers opfattelse, og når forsvarsministeren mener noget andet, kunne man tro, det dækkede det konservative partis opfattelse. Men det er måske slet ikke meningen. Forvirringen er måske gået så vidt inden for de tre regeringspartier, at ingen af ministrene efter hånden dækker nogen opfattelse af, hvad der er vores virkelige situation.

Jeg bemærker mig, at statsministeren ikke havde ét eneste beroligende ord over for et opskræmt erhvervsliv. Jeg tillod mig at bringe et par citater, der illustrerede, hvor opskræmt erhvervslivet er. Jeg tror roligt, man kan sige, at der vel efterhånden ikke er én eneste erhvervsgræn, der ikke føler sig dybt forurolet over regeringens økonomiske politik. Det havde dog været rimeligt, om statsministeren havde kunnet sige en lille smule til beroligelse. Men ikke en snus var der af den slags i statsministerens tale.

En mand, hvis navn jeg ikke må gengive, men en ret fremtrædende erhvervsmand, mødte jeg forleden dag på gaden, og han sagde til mig, at nu håbede han sandelig, at vi ville gøre noget inde i folketinget for at rette denne økonomiske situation op; for nu kunne det ikke gå længere, sådan som denne regering havde administreret, og hvis det fortsatte sådan, ville han foretrække at blive udlandsdanser. Se, det er jo den ulykkelige situation, lønarbejderne i dette land ikke kan komme i. Vi kan ikke sådan blive udlandsdanskere, for ellers er der megen opfordring i regeringens økonomiske